שונות ומשונות

פינת הלשון

רפורמה

זה שנה ויותר שמדברים על רפורמה. עורכים כנסים וישיבות, דנים באופני ביצוע ומחשבנים חשבונות העתיד לענף. הגיע הזמן לבדוק את המונח וכוונותיו – המילוליות והמוסריות (תארו לכם, יש דבר כזה).

ובכן, המילה רֵפוֹרְמַה המשמשת לדיון כאן, באה מן האנגלית reform, שזה גם יכול להיות שם־עצם (noun) וגם פועל (verb), אם במובן פועל יוצא לצורך הדיון כאן. המקור הקדום יותר של reform נמצא בשפה הרומית (לטינית): formare לַצור, לתת צורה + ere שוב, מחדש. פשוט מאד, אך גם רב־משמעויות כפי שנראה מיד.

למילון Webster הגדול (175,000 מילים ב־ 4.765 ק"ג) יש דרך להבהיר את המשמעויות של המונח, ולשם השלמות נביא כאן צילום העמודה המתאימה. חיפשתי גם במקורות אחרים – וכולם מביאים את משמעותה הכי עמוקה ונפוצה של הרפורמה כפעולה לשנות מרע לטוב, להחזיר למוטב של פעם, לשפר ולתקן, לבער נוהגים מושחטים ומוסר קלוקל. בכל השטחים, reform מתכוון לשיפור, לתיקון ולשיקום מצב שהידרדר.

אגב כך מן הראוי לציין, שגם המונח רבוֹרְמַצְיָה (reformation) שייך הנה. מעבר להקשר הידוע בתחום הדתי, יש לראות ברפורמציה שינוי והיערכות מחדש בעלי השלכות ועומק יותר גדולים. למעשה, טוענים שהרפורמציה נבנית מקטעי רפורמה ייחודיים במשך תקופה בלתי מוגדרת.

רפורמה או רפורמציה – אם נצליח לזקק את מערכות חיינו, בכלל ואת היערכות הענף שלנו, בפרט ולו במעט ובאופן מתמיד – דיינו. (מ.מ.)

re-form', v.t.; reformed, pt., pp.; reforming, ppr. To change from worse to better; to amend; to correct; to restore to a former good state, or to bring from a bad to a good state; as, to reform a profligate man; to reform corrupt manners or morals.

re-form', v.i. To abandon that which is evil or corrupt and return to a good state; to be amended or corrected; as, a man of settled habits of vice will seldom reform.

Syn.—Amend, correct, better, mend, improve. re-form', v.t. To give a new or different form to; to rearrange; to form again; as, to reform a body of troops.

re-form', n. Reformation; amendment of what is defective, vicious, corrupt, or deprayed; as, the reform of elections; reform in social customs.

Civil service reform: see under Civil

the reform of elections, rejoint toms.

Civil service reform; see under Civil.

Reform Act; one of various acts passed by the British Parliament largely increasing popular representation in the House of Commons; also called Reform Bill.

Reform school; a reformatory for juveniles.

rē-form'ā-ble, a. Having capacity for reform; of a character such as to admit of reform.

ref-or-mā'dō, ref-or-māde', n. [Sp., from L. re, again, and formare, to form.]

1. A monk who adheres to the reformation of

re-, again, and formare, to form.]

1. A monk who adheres to the reformation of his order. [Obs.]

2. An officer removed from command but still bearing his rank and, sometimes, drawing his rank.

still dearing his tails and, observed his pay.

rē-form'āl-īze, v.i. To affect reformation; to pretend to correctness. [Rare.]

ref-or-mā'tion, n. 1. The act of reforming; correction or amendment of life, manners, or of anything vicious or corrupt; as, the reformation of manners; reformation of the age; reformation of anything whites. ormation of abuses.

ormation of abuses.

2. [R-] In church history, the movement started by Martin Luther in the sixteenth century, against the Roman Catholic church, which ended in the establishment of Protestantism

which ended in the establishment of Protestantism.

Syn.—Reform.—Reformation is a more thorough and comprehensive change than reform. It is applied to subjects that are more important, and results in changes which are more lasting. A reformation usually involves and is followed by many particular reforms.

76-for-mā/tion, n. The act of forming anew; a second forming in order; as, the reformation of a column of troops into a hollow square.

76-form'a-tive, a. Forming again; having the quality of renewing form.

76-form'a-tō-ry, a. Tending to produce reformation.

mation.
rē-form'a-tō-ry, n.; pl. rē-form'a-tō-ries. An institution where offenders, especially juvenile ones, are confined and taught, the object being reformation rather than punishment.
rē-formed', a. 1. Corrected; amended; restored mation.